



Miłosierdzie - Misja

WINCENY
A 1660 PAULO
2010

LUDWIKA DE
MARILLAC

350 - l e c i e

NUNTIA

Biuletyn miesięczny

Kurii Generalnej Zgromadzenia Misji

edycja polska nr 4 kwiecień 2009

LOGO 350 ROCZNICY: «Założyciele: św. Wincenty i św. Ludwika zmarli w 1660. Obojgu zarówno w trakcie życia jak i po śmierci Duch Pański ujawniał swoją twórczą moc, pobudzając do życia ruchy i wspólnoty, które w charyzmie Wincentyńskim widziały trwałą duchowość, wieczną młodość, a przede wszystkim żywą odpowiedź Kościołowi i społeczeństwu.

Symbol składa się z 'płomieni' w różnych kolorach, w czterech zestawach, jak cztery horyzonty sugerujące zróżnicowanie świata. Płomienie są tak ułożone by wyobrażały 'gołębia', biblijny symbol Ducha Świętego podobnie jak są nim same płomienie. Płomienie są także symbolem miłosierdzia co przejrzyste widać w godle Sióstr Miłosierdzia.

Zwieńczeniem symbolu jest tekst. Najpierw motyw: "Miłosierdzie - Misja" - temat proponowany do rozważań w trakcie Roku Wincentyńskiego. Poniżej są nazwiska Założycieli, 'okres 1660 - 2010', a na końcu 'przyczyna' powstania logo. » (Alexis Cerquera)

Kuria Generalna:

Ćwiczenia duchowe: Przed końcem marca, wieczorem 29. pojechaliśmy do Quercianella, domu Sióstr Miłosierdzia na wybrzeżu, w pobliżu Livorno. Dom przeznaczony jest dla grup dziecięcych w trakcie letnich wakacji i dla grup rekolekcyjnych przez resztę roku. Pogoda nie była taka, jakiej oczekiwaliśmy, ale wszystko, nawet deszcz miało swój wkład w naszą modlitwę i refleksję.

Ksiądz Matteo Tagliaferri, ze Wspólnoty w Dialogu, z prowincji rzymskiej, prowadził rekolekcje. W prosty sposób, opierając się na 15 latach doświadczenia pomocy młodzieży w trudnościach w stawianiu czoła prawdzie o ich lichym byciu, lecz nieprzerwanie zjednoczonych prawdą o Bogu, który ich kocha, przedstawił nam jak gromadzi młodzież w trudnej sytuacji, by mogła odkryć swoją wartość jako ludzie i doświadczyć prawdziwej, wzajemnej miłości i hojności.

Jego krótkie, ale bardzo treściwe rozważania oparte bardziej o doświadczenie życiowe niż przeczytane książki dopełnione zostały otwartym dialogiem o zmroku i zakończone modlitwą Nieszporów.

Wdzięczni jesteśmy ks. Matteo za prostotę jego prezentacji, bliskość fraternizacji i świadectwo

jego pokory. Zwierzył się, że czuł się tak jakby był pośród braci w swoim domu, a my właśnie tak go odbieraliśmy. Dziękujemy.

Przełożony Generalny: Po zakończeniu rekolekcji ze wspólnotą Kurii i po sesji Rady wyjechał do Charlotte w Północnej Karolinie, USA, gdzie spędził Wielki Tydzień pomagając w całkowicie hiszpańskojęzycznej parafii NMP z Gwadelupy, prowadzonej przez konfratrów z Prowincji Wschodniej USA. Witryna Kurii Generalnej cmglobal.org publikuje (w wersji polskiej w Famvin.org Polska) sprawozdanie z misji duszpasterskiej Przełożonego Generalnego.

Do Rzymu powrócił rano w Poniedziałek Wielkanocny (13.04) po czym wyjechał z wizytą do Misjonarzy i Sióstr Miłosierdzia Prowincji Niemiec. Oczekiwaliśmy jego powrotu 30 kwietnia, kiedy *NUNTIA* był już rękach tłumaczy. Czekamy na wiadomości na temat tej wizyty.

Reszta wspólnoty Kurii Generalnej przeżywała Wielki Tydzień w Rzymie. Koncelebrowaliśmy, wraz Ojcem Świętym, Mszę św. Krzyżma, a w liturgii kolejnych dni uczestniczyliśmy w miejscach dla nas najdogodniejszych. Nieobecny był tylko ks. Gérard Du. W Wielki Wtorek wyruszył do Stanów Zjednoczonych na wizytację kanoniczną Prowincji Wschodniej. We wtorek wielkanocny także ks. Manuel Ginete wyleciał do Waszyngtonu, skąd powrócił 27 kwietnia.

CEVIM

Spotkanie w Bejrucie, miało miejsce od 20 do 25 kwietnia 2009. Ze strony Kurii uczestniczyli w nim ks. José María Nieto, Asystent Generalny i ks. Claudio Santangelo jako tłumacz.

Wizytatorzy przedstawili bieżącą sytuację w swoich prowincjach dając więcej czasu Wizytatorowi Prowincji Orientu, ks. Antoine'owi Nakad'owi, który mówił także o Kościołach Wschodu. W **Kolegium św. Józefa** w Antoura słuchali wykładu o doświadczeniu „*Chrześcijanina w świecie Islamu*” wygłoszonego przez jednego z nauczycieli szkoły. Wysłuchali J.E. Bp Georges'a Bou Jaoudé CM, Maronickiego Arcybiskupa Trypolisu, który mówił o „*Misjach Wiejskich*”. Ks. Ramzi Jreige CM przemawiał na temat „Ewangelizacji w mieście”. Oprócz tego odbywały się zwyczajne obrady spotkania.

Wizytatorzy udali się także z wizytą kurtuazyjną do Łacińskiego Wikariusza Apostolskiego w Jeita oraz Kardynała Patriarchy Libanu w Bkerke.

Dzięki małym odległościom w ta małym kraju jak Liban wystarczyło czasu na wizyty u NMP libańskiej w Harissa, w szkole w Antoura, w Technikum św. Józefa w Dahr-es-Sawan oraz na podziwianie uroków tysiącletnich cedrów Libanu (Las Cedrów Bożych), Świętej Doliny (Wadi Qadisha) i Groty Jeita (w dolinie Nahr al-Kalb).

Z Prowincji:

Argentyna: Obchody 150-iej Rocznicy. Wizytator po przedstawieniu nam zachodów i krzątania przy różnych czynnościach jako zarządcy w pierwszych miesiącach roku, opisuje program obchodów 150-lecia obecności Wincentyńskiej w Argentynie.

Na wstępie mówi o peregrynacji dwóch symboli, z którymi siostry i księża rozpoczęli swoją misję w 1859: Krzyża i obrazu NMP Cudownego Medalika. Do końca roku oba symbole znajdowały się w Urugwaju gromadząc na modlitwie, dialogu i spotkaniach wspólnotowych Rodzinę Wincentyńską. Na początku tego roku oba przybyły do Argentyny, przez część stycznia towarzysząc Siostrze Miłosierdzia w rekolekcjach. Z końcem miesiąca dotarły do Paragwaju, gdzie Rodzina Wincentyńska również odbywała spotkania i odnawiała zobowiązania. Z Paragwaju relikwie przepłynęły się przez rzekę i dotarły do Clorindy, gdzie pracują Siostry i inne grupy Wincentyńskie. Z Clorinda do Eldorado i Tobuna, a następnie mijając Buenos Aires dotrą do granic ojczyzny, Rio Gallegos, tworząc

wszędzie nastrój intensywnej i głębokiej modlitwy by napęłnić się Duchem, z którym ci, którzy byli przed nami, dokonali wędrówki Misji i Miłosierdzia.

W dalszej kolejności Wizytator mówi o gorączkowych przygotowaniach do Drugiego Spotkania Młodych Wincentyńczyków, które ma się odbyć w Escobar w dniach 1-3 maja w szkole św. Wincentego.

Na koniec wspomina o przygotowywanym przez różne komisje programie głównych obchodów rocznicy: 11 września – Czyn Akademicki; 12 września – zebranie – Msza św. w bazylice w Luján i spotkanie całej Rodziny Wincentyńskiej z Przełożonym Generalnym na boisku szkolnym należącym do Sióstr Miłosierdzia w Luján; niedziela, 13 września - „Wycieczka Wincentyńska” po Buenos Aires i wieczornica domu prowincjalnym Sióstr oraz Dzień Rocznicy przybycia księży i sióstr – 14 września – uroczysta Msza św. w katedrze w Buenos Aires po której odbędą się uroczystości w Domu Prowincjalnym.

Kolumbia: z Seminarium Internum: Wiadomości są opóźnione, bo z 31 stycznia, ale zawsze warto dowiedzieć się jak miewa się nasz formacja. Dyrektor Seminarium Internum pisze: „w uroczystość rocznicy powstania Zgromadzenia, w Sanktuarium Cudownego Medalika przy naszym stuletnim domu Santa Rosa de Cabal, 12 kleryków (siedmiu z Kolumbii, jeden z Salwadoru, trzech z Rwandy i jeden z Kongo) złożyli Bonum Propositum i wyjechali na roczną praktykę apostolską. W trakcie tej samej uroczystości nowa grupa 16 seminarzystów przeżywała Dzień Powołania Misjonarskiego: 12 z Prowincji Kolumbii i trzech z Prowincji Ameryki Środkowej (trzech z Salwadoru i jeden z Gwatemali). Dyrektorem Seminarium Internum jest ks. Marlio Nasayó. W tym roku ważnym wsparciem dla niego będzie bp Jorge Garcia Isaza CM, Wikariusz Apostolski Tierradentro, który dołączył do wspólnoty domu.”

Portugalia: Dzień Prowincji: aby umożliwić księżom, zaangażowanym w obowiązki duszpasterskie, niedzielną posługę wiernym, był obchodzony w Viseu w poniedziałek, 26 stycznia. Uczestniczyło w nim 26 Misjonarzy przybyłych z różnych domów Prowincji. W tym przypadku wiadomość ta też jest przedawniona, ale przedstawiamy ją na podstawie Biuletynu Prowincjalnego, który dotarł do nas dopiero przed kilkoma dniami.

Kronikarz podkreśla dwa momenty: Eucharystię i wspólny braterski posiłek i rozmowy.

W trakcie Mszy św., której przewodniczył biskup miejsca, Misjonarze mieli okazję wysłuchać biskupa, nie - Misjonarza, mówiącego o autentycznych

wartościach, głęboko zakorzenionych z cnotach wspólnotowego życia, które jak wskazuje św. Paweł dostosowują wspólnotę do misji. „Księża Misji mają wyjątkowe powołanie, które realizuje się w konkretnych misjach, prowadzonych w celu osiągnięcia projektu Mesjańskiego. Jest to wysiłek w celu wcielenia trwałego wniknięcia w rzeczywiste sytuacje osób i wspólnot do pracy z którymi jesteście powołani.”

W chwili dzielenia się przyjrano się różnym dziedzinom i troskom duszpasterskim, promocji powołań, współpracy z Rodziną Wincentyńską. W tejże parafii – Orgens-Viseu – diakon Bruno Cunha odbywa praktykę duszpasterską pomagając proboszczowi i pracując Wincentyńską Młodzieżą Maryjną (JMV).

Wiceprowincja Nigerii: Wizytacja kanoniczna: W dniach od 3 stycznia do 6 lutego, ks. Sylvester Peterka CM z Prowincji Wschodniej USA, w imieniu Przełożonego Generalnego, przeprowadził wizytację kanoniczną wiceprowincji. Sekretariat Generalny przesłał NUNTIA kilka informacji ze sprawozdania ks. Peterki, które tutaj złożyły się relacje:

W tym roku Wiceprowincja Nigerii będzie obchodzić 50-tą rocznicę obecności Zgromadzenia Misji w tym kraju. Charyzmat Wincentyński dotarł tutaj za sprawą Prowincji Irlandii. I chociaż obecnie nie ma żadnego Misjonarza tej narodowości w Nigerii, podtrzymywane są relacje. Misjonarze irlandzcy wybudowali dobrą infrastrukturę, dzięki czemu Misjonarze nigeryjscy mogą kontynuować działania na Wincentyński sposób.

Dzisiejsza Wiceprowincja Nigerii rozrasta się w zdumiewającym tempie. Ma już ok. 60 księży i ponad 70 kleryków w trakcie formacji.

W Nigerii, tak jak generalnie w Afryce, starsze osoby cieszą się głębokim szacunkiem a więzi rodzinne mocno podkreślane. Znaczące jest także poczucie przynależności plemiennej, których jest tutaj prawie 350.

W odniesieniu do wartości misjonarskich w Wiceprowincji, należy wskazać na wielką gorliwość w głoszeniu Ewangelii ubogim i zrozumienie potrzeby wychowania dobrych kapłanów do budowania Królestwa Bożego. Rozwijane są liczne placówki i punkty misyjne wokół parafii by w ten sposób nieść Ewangelię najuboższym, którzy znajdują się poza miejskimi ośrodkami. Tę gorliwość można rozpoznać u wszystkich Misjonarzy, od najmłodszych do najstarszych.

Potwierdzeniem tego jest, gdy ktoś słyszy, że Misjonarze są dla nich błogosławieństwem.

Wiceprowincja zrozumiała i przyjęła nacisk jak św. Wincenty kładł na życie modlitwą i dlatego wszystkie wspólnoty zorganizowały wspólną modlitwę, często blisko związaną z publiczną modlitwą Ludu Bożego.

Życie wspólnotowe jest silne. Niewątpliwie wspomagane ono jest afrykańskim poczuciem więzi rodzinnych, które silnie podkreśla wspólnotowe „my” w przeciwieństwie do indywidualistycznego „ja”, a także przez braterską miłość, troskę i uwagę wśród Misjonarzy.

Praca duszpasterska jest pochłaniająca i wdzięczna. Misjonarze z ochotą głoszą Ewangelię i udzielają sakramentów. A także starają się robić to co możliwe by promować sprawiedliwość i pomagać ubogim. Przy skromnych środkach jakie mają w dyspozycji, starają się, by ubodzy mogli kierować swoim losem.

Jednym z wielkich darów Kościoła w Afryce jest obfitość powołań. Przy niewielkiej promocji, wiceprowincja otrzymuje rocznie ok. 1000 zgłoszeń. To zmusza to poważnej pracy przy wyborze i rozpoznaniu kandydatów.

Nowy nieopublikowany dokument Wincentyński: Cahiers Saint Vincent:

Nr 26 *Bulletin des Lazaristes de France* publikuje kopię konferencji ks. Alméras'a do Sióstr Miłosierdzia wygłoszonej 30 lipca 1660 r., przed śmiercią św. Wincentego, na temat Ducha Sióstr Miłosierdzia. Czytamy w biuletynie:

« Ponieważ jej istnienie nie było znane, ta konferencja nie pojawiła się wśród „Dokumentów” Zgromadzenia opublikowanych w 1989 przez Siostrę Elisabeth Charpy.

Dodatkowo do tego co było już wiadome na temat wykorzystania praktyk św. Wincentego, zauważono, że ks. Alméras wykorzystuje praktykę odpytywania Sióstr z tematu konferencji.

Dwa arkusze zgiętego na pół białego papieru w rozmiarze 34x22 cm. Pierwsze cztery strony tekstu napisane są ptasim piórem bardzo małymi literami. Czy mógłby być taki dokument datowany na XIX wiek?

Dokument należy do zbioru rękopisów Prowincji Tuluzy w depozycie w archiwum paryskim. »

CLV (Centro Liturgico Vincenziano) informuje o najbliższych publikacjach:

Robert P. Maloney, C.M., *Trasforma ogni cosa in amore – Una regola di vita per i laici della Famiglia Vincenziana*

Salvatore Fari, C.M., *La Formazione Iniziale al Presbiterato nell'Esperienza Vincenziana.*

Giovanni Burdese, C.M., *I Dieci Comandamenti – Per essere Felici*

Nowe witryny internetowe:

Prowincja Argentyny: <http://cm-apu.org>

Prowincja Salamanki: <http://www.paulesalamanca.es>

NOMINACJE/ZATWIERDZENIA

MORO Justo	24.03.2009	Wizytator Prow. Kuby (zatwierdzony)
SANZ PORRAS Enrique	09.04..2009	Wizytator Prowincji Madrytu
BELLISARIO Andrew E.	13.04.2009	Dyrektor SM, Prow. Zachodnia USA (zatwierdzony)
WALKER Gilbert R.	13.04.2009	Dyrektor SM, Prow. Kuby (zatwierdzony)
GUTIÉRREZ AMARO Miguel Jesús	13.04.2009	Dyrektor SM, Prow. Madagaskaru
VELASCO ROBLA Juan	13.04.2009	Dyrektor SM, Prow. Gijón (zatwierdzony)

ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE

GONZÁLEZ PULIDO Carlos Javier	<i>Prowincja Argentyny</i>	17.04.2008
-------------------------------	----------------------------	------------

NECROLOGIUM

Nazwisko	Status	Data zgonu	Prowincja	Wiek	Powołanie
GIRAUD Marc	Fra	2.04.2009	Paryska Francji	78	56
O'REILLY Thomas Philip	Sac	9.04.2009	Australii	91	70
McLELLAN Alan J.	Sac	13.04.2009	Wschodnia USA	72	51
MAZUREK Józef	Sac	20.04.2009	Polski	76	58
SLATTERY Kenneth F.	Sac	21.04.2009	Wschodnia USA	87	67
SWEENEY Eugene	Sac	27.04.2009	Irlandii	98	78